

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Prof. MUDr. T. J., DrSc.**, bytom L., zastúpený advokátom: *JUDr. Peter Šrobár, Advokátska kancelária*, so sídlom Laurinská 12, Bratislava, proti žalovanému: **Krajský stavebný úrad v Košiciach**, Komenského 52, Košice, za účasti: *Východoslovenská distribučná, a.s.*, so sídlom Mlynská 31, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. januára 2011, č. 2011/00151, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/37/2011-41 z 20. októbra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/37/2011-41 z 20. októbra 2011 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 6S/37/2011-41 z 20. októbra 2011, zastavil konanie o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 28. januára 2011, č. 2011/00151, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Mesta Košice, pracovisko Košice - Západ, Trieda SNP č. 39, Košice, č. A-2010/13944-03/II/GAZ z 20. septembra 2010, ktorým bola povolená líniová stavba „Výstavba 2x110 kV vedenia pre napojenie viacsystémového vedenia na distribučnú sústavu v lokalite B.“ na pozemkoch: v kat. ú. B. registra „C“ parc. č. X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X.; v kat. ú. B. na pozemkoch registra „C“ parc. č. X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X., X. až X., X., X., X., X., X., X., X., X. až X., X. až X., X. až X., X., X., X. až X., X., X., X., X., X., X., X. až X.; v kat. ú. L. na pozemkoch

Preto krajský súd podľa § 250d ods. 3 OSP konanie zastavil z dôvodu, že žalobca nie je oprávnenou osobou na podanie takejto žaloby.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, lebo konanie bolo zastavené a navyše ani žiaden z účastníkov si náhradu trov konania neuplatnil.

Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. Podľa jeho názoru, záver krajského súdu o nedostatku procesnej legitímácie žaloby je nesprávny a nemá oporu v OSP ani v stavebnom zákone. Poukázal na to, že z § 59 ods. 1 vyplýva, že účastníkmi stavebného konania sú za zákonom stanovených podmienok aj vlastníci susediacich pozemkov a stavieb, pričom on je vlastníkom susediaceho pozemku s pozemkom, na ktorom sa nachádza povoloňovaná stavba a je vlastníkom, ktorého práva boli stavebným povolením priamo dotknuté. Na túto skutočnosť poukázal už aj v žalobe, v ktorej sa vyjadril, že pod pojmom susedný pozemok treba podľa § 139 ods. 2 písm. c/ stavebného zákona rozumieť taký pozemok, ktorý má spoločnú hranicu s pozemkom, na ktorom sa má uskutočniť stavba, a tiež sa ďalej vyjadril, že vzhľadom na charakter a dopady povolenej stavby je zrejmé, že vlastnícke právo alebo právom chránené záujmy vlastníkov susedných pozemkov sú dotknuté. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí (na str. 5) však konštatoval, že na predmetnej parcele, ktorá je vo vlastníctve žalobcu, nie je umiestnená povoloňovaná líniová stavba, táto parcela sa nenachádza ani na tzv. osi vedenia danej líniovej stavby a ani nezasahuje do ochranného pásma, ktoré je vytýčené pozdĺž celej stavby, t.j. nie je dotknutá ani ochranným pásmom, a z toho dôvodu mal krajský súd za to, že žalobca nie je oprávnenou osobou na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu. Poukázal tiež na to, že krajský súd napriek skutočnosti, že žalobca bol účastníkom administratívneho konania, ktoré viedol žalovaný, ďalej konštatoval, že žalobca nemohol byť účastníkom stavebného konania, a preto nie je oprávnenou osobou na podanie žaloby. Odvolávajúc sa na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 14/01 zdôraznil, že podľa jeho názoru splnil všetky zákonné podmienky na to, aby sa mohol prostredníctvom žaloby podľa druhej hlavy OSP domáhať ochrany svojich subjektívnych práv. Žalobca bol účastníkom administratívneho konania, využil v administratívnom konaní riadny opravný prostriedok a v zákonnej lehote podal žalobu na vecne príslušnom súde. Napriek splneniu všetkých zákonných podmienok krajský súd skonštatoval, že žalobu podala neoprávnená osoba, ktorá nemohla byť účastníkom

stavebného konania. Žalobca má za to, že postupom správneho orgánu v spojení s odmietnutím jeho aktívnej legitímácie na podanie žaloby, bolo porušené aj jeho právo na spravodlivý a riadny súdny proces, právo domáhať sa zákonom stanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, ako aj zásada spravodlivého procesu.

Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril podaním z 3. januára 2012, v ktorom žiadal napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť pričom poukázal na obsah svojho vyjadrenia k žalobe, v ktorom žiadal zamietnuť žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu a tiež uviedol, že odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol, v čom vidí nesprávnosť postupu súdu vo veci, t.j. nesprávnosť zastavenia konania z titulu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu na podanie predmetnej žaloby. Krajský súd v Košiciach podľa názoru žalovaného nerozhodoval o merite veci, t.j. nepreskúmaval žalobou napadnuté rozhodnutie preto, že v prvom rade musí byť preskúmané splnenie podmienok žalobcu na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu. Keďže na strane žalobcu bol zistený nedostatok aktívnej legitímácie na podanie žaloby o preskúmanie predmetného rozhodnutia, bolo vo veci vydané odvolaním napadnuté uznesenie.

Zúčastnený účastník sa k odvolaniu vyjadril podaním z 11. januára 2012 v ktorom žiadal uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť, pričom poukázal na to, že uvedená stavba nestojí na pozemku žalobcu a tento nie je stavbou priamo ani nepriamo dotknutý. To znamená, že stavba ani nezasahuje na pozemok vo vlastníctve žalobcu, ani ho neobmedzuje vymedzené ochranné pásmo, ktoré stanovuje zákon č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon o energetike“), konkrétne ustanovenie § 36 ods. 2 písm. b/. Dané ustanovenie zákona o energetike definuje ochranné pásmo vonkajšieho nadzemného elektrického vedenia ako pásmo vymedzené zvislými rovinami po oboch stranách vedenia vo vodorovnej vzdialenosti meranej kolmo na vedenie od krajného vodiča. Vzdialenosť obidvoch rovín od krajných vodičov je pri napätí od 35 kV do 110 kV vrátane, 15m. Ani uvedená zákonná šírka ochranného pásma sa nedotýka pozemku žalobcu. Žalobca v odvolaní uvádza a opiera sa o ustanovenie § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, ktorý hovorí, že „účastníkmi stavebného konania sú osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich, vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté“. Podľa názoru zúčastneného účastníka, žalobca vo svojich vyjadreniach v súvislosti s daným ustanovením opomenul podmieňovaciu spojku „ak“,

vzhľadom na to, že sa domáha postavenia účastníka stavebného konania a teda aktívne legitimovanej osoby v súdnom spore z dôvodu susediaceho pozemku, avšak nevzal do úvahy to, že susediaci pozemok by mal byť stavbou priamo dotknutý. Táto podmienka v prípade pozemku žalobcu však podľa názoru zúčastneného účastníka splnená nie je. Na základe uvedených faktov je možné konštatovať, že žalobca nespĺňa podmienku aktívnej vecnej legitimácie v zmysle § 250 ods. 2 OSP. Keďže v zmysle vyššie uvedeného a v súlade so stavebným povolením pozemok žalobcu zostal nedotknutý tak stavbou ako aj ochranným pásmom, žalobca na svojich právach rozhodnutím správneho orgánu ukrátený nebol a nespĺňal ani podmienku byť účastníkom stavebného konania. Čo sa týka vyjadrení žalobcu v odvolaní ohľadom toho, že stavba mení krajinný obraz územia a má negatívny dopad na zdravie a majetok vlastníkov nehnuteľností na ktorých bola stavba postavená, vrátane susediacich pozemkov a to z titulu ochranného pásma, tieto vyjadrenia považoval zúčastnený účastník za irelevantné a zavádzajúce z dôvodu, že parcela žalobcu nespadá do ochranného pásma danej stavby, a jednak z titulu toho, že dané vyjadrenia sú len domnienky a svedčia o neznalosti problematiky ohľadom technických a bezpečnostných noriem, ktoré dané vedenie spĺňa. Takisto argument ohľadom výrazného znehodnotenia nehnuteľnosti žalobcu z titulu stavby je bezpredmetný a neopodstatnený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 250ja v spojení s § 246c OSP preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Zo spisu krajského súdu vyplýva, že predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým bola povolená líniová stavba vedenia vysokého napätia, ktorá zasahuje do vlastníckeho práva veľkého počtu vlastníkov nehnuteľností, na ktorých sa stavba uskutočňuje, ako aj susediacich pozemkov a predovšetkým posúdenie otázky, či vlastník susediaceho pozemku, ktorý bol účastníkom správneho konania, je aktívne legitimovaný na podanie žaloby podľa druhej hlavy piatej časti OSP.

Podľa § 247 ods. 1 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ods. 2, pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250 ods. 1 účastníkmi konania sú žalobca a žalovaný. Súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Podľa ods. 2 žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Podľa § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, účastníkmi stavebného konania sú osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté.

Z vyššie uvedených ustanovení OSP je zrejmé, že účastníkom konania pred súdom na strane žalobcu je vždy účastník správneho konania, za určitých okolností dokonca aj ten subjekt, ktorý tvrdí, že sa s ním v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ním ako s účastníkom konať malo.

Z administratívneho aj súdneho spisu vyplýva, že žalobca je vlastníkom pozemku, ktorý bezprostredne susedí s pozemkami, na ktorých sa stavba realizuje.

Z rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalobcu za účastníka stavebného konania považoval, nakoľko rozhodol aj o jeho odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu, keď jeho odvolanie posúdil ako „odvolanie subjektu patriaceho do širšieho okruhu dotknutých subjektov“.

Z uvedeného je zrejmé, že samotný žalovaný bol toho názoru, že predmetná stavba sa môže dotýkať práv a právom chránených záujmov aj vlastníkov tých pozemkov, ktoré susedia s pozemkami, na ktorých sa stavba priamo realizuje. V tomto kontexte sa jeho úvahy v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, či sa žalobca domáhal, aby mu bolo priznané postavenie účastníka konania, alebo nie, javia ako irelevantné a na žalobcu je potrebné hľadieť ako na účastníka konania podľa § 59 ods. 1 písm. b/ stavebného zákona, keď ho za takéhoto považovali správne orgány obidvoch stupňov.

Za týchto procesných okolností sa námietky žalovaného týkajúce sa nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu v súdnom konaní javia ako účelové a záver krajského súdu o tom, že žalobca nemá aktívnu legitimáciu na podanie žaloby, ktorou napáda zákonnosť postupu a rozhodnutia správneho orgánu vydaného v správnom konaní, ktorého účastníkom sám bol, nemá oporu v procesnom predpise.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov uznesenie krajského súdu zrušil, podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP, nakoľko postupom krajského súdu bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom.

V novom konaní bude úlohou krajského súdu zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného riadne preskúmať a v merite veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 OSP.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 30. januára 2013

JUDr. Alena Poláčková, PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská